

รายงานการประชุมเสมือนจริง (Virtual Meeting)

การประชุมภาคีรัฐสภาในโอกาสการประชุมเวทีหารือทางการเมืองระดับสูงของสหประชาชาติ
ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ๒๕๖๓ (Parliamentary Forum at the 2020 UN HLPF)

วันพุธที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๒๐.๐๐ – ๒๑.๓๐ นาฬิกา (ตามเวลาประเทศไทย)

ณ ห้องประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานการรัฐสภาระหว่างประเทศ

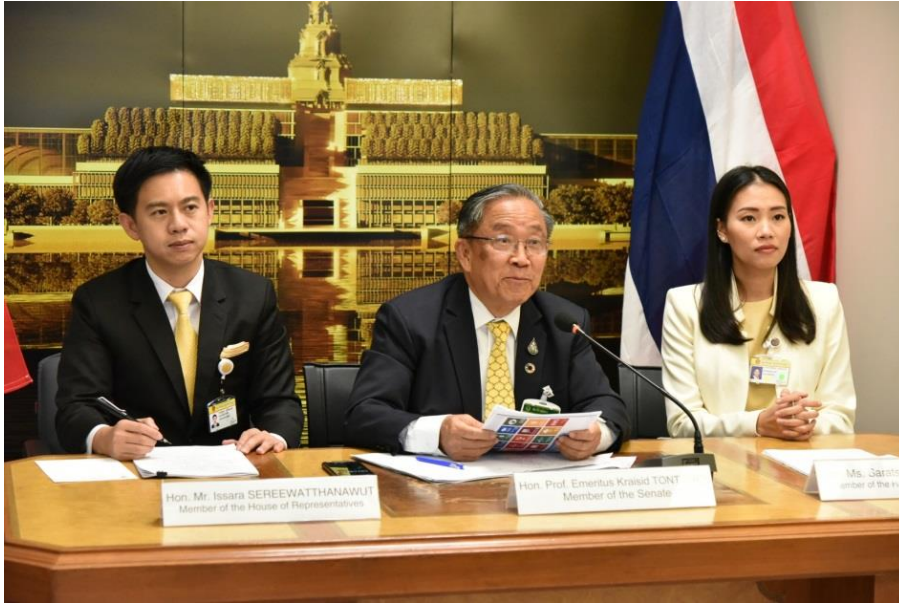
ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา

การประชุมภาคีรัฐสภาในโอกาสการประชุมเวทีหารือทางการเมืองระดับสูงของสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ๒๕๖๓ (2020 UN High-Level Political Forum on sustainable development – 2020 HLPF) ในวันพุธที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เวลา ๒๐.๐๐ – ๒๑.๓๐ นาฬิกา (ตามเวลาประเทศไทย) ซึ่งปกติจะจัดประชุม ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก แต่เนื่องจากค้ำึงถึงมาตรการความปลอดภัยสาธารณะ จึงได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการประชุมมาเป็นการประชุมในรูปแบบเสมือนจริง (Virtual Meeting) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) การประชุมนี้จัดขึ้นโดยสำนักงานผู้สังเกตการณ์ถาวรของสหภาพรัฐสภาประจำองค์การสหประชาชาติ โดยมีนาย Juan Carlos Romero สมาชิกวุฒิสภาอาร์เจนตินา ในฐานะประธานคณะกรรมการสหภาพรัฐสภาว่าด้วยกิจการสหประชาชาติเป็นผู้ดำเนินการประชุม มีสมาชิกรัฐสภาจากทุกภูมิภาคจำนวนกว่า ๑๕๐ คนเข้าร่วมการประชุม

สำหรับคณะผู้แทนรัฐสภาไทย ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์	สมาชิกวุฒิสภา
๒. นายอิสระ เสรีวัฒนวุฒิ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๓. นางสาวสร้อยรัตน์ ธรรมนพพร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

HLPF เป็นเวทีสำคัญของสหประชาชาติในการติดตามการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) โดยในปีนี้จัดขึ้นภายใต้หัวข้อหลัก “การเร่งรัดการดำเนินการและหนทางเปลี่ยนผ่าน : การตระหนักถึงทศวรรษแห่งการดำเนินการอย่างจริงจังและการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน” (Accelerated action and transformative pathways: realizing the decade of action and delivery for sustainable development) วัตถุประสงค์ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ การขจัดความยากจน การสร้างสังคมที่ยุติธรรม และการปกป้องโลกให้มีความยั่งยืนนั้นส่วนใหญ่ไม่มีการติดตามการดำเนินการ ซึ่งปัจจุบันเรากำลังก้าวเข้าสู่ระยะเวลาสิบปีที่เหลือหรือ “ทศวรรษแห่งการดำเนินการอย่างจริงจัง” (Decade of Action) โดยเวลาสำหรับการประเมินการตอบสนองในรูปแบบของนโยบายต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นได้มาถึงแล้ว การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เป็นสิ่งท้าทายที่เกิดขึ้น ทำให้เกิดวิกฤตอย่างฉับพลันต่อการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และโอกาสในการที่จะได้ทำการทบทวนถึงวิธีการที่จะทำให้พื้นฐานการดำเนินการเข้มแข็งขึ้น การประชุมภาคีรัฐสภาจัดขึ้นภายใต้หัวข้อเรื่อง “การปรับฐานใหม่ครั้งใหญ่ : การเรียนรู้จาก COVID-19 เพื่อเร่งรัดการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” (The Big Reset: learning from COVID-19 to fast track the SDGs) ซึ่งมองว่าการระบาดของ COVID-19 ทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ มีคนตกงานจำนวนมาก แม้อ่อนหน้าที่จะมีการระบาดของ COVID-19 อัตราความก้าวหน้าของการขจัดความยากจนก็อยู่ในภาวะถดถอย อีกทั้งจำนวนคนอดอยากมีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเลวร้ายขึ้น และเกือบจะสูญเสียบางระบบนิเวศทั้งระบบ

คณะผู้แทนรัฐสภาไทยเข้าร่วมการประชุมภาคีรัฐสภาในโอกาสการประชุมเวทีหารือทางการเมืองระดับสูงของสหประชาชาติ
ว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ๒๕๖๓ (2020 HLPF) ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
ณ ห้องประชุมของสำนักงานองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภาเกียกกาย

กำหนดการประชุม

วันพุธที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เวลา ๒๐.๐๐ – ๒๐.๓๐ นาฬิกา

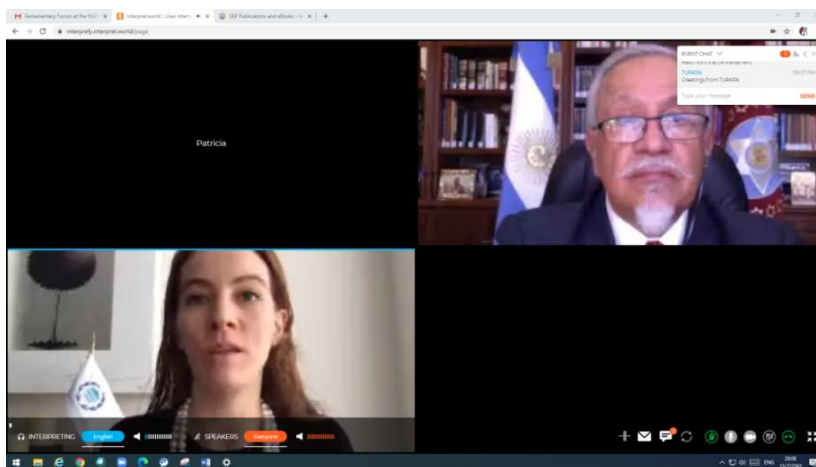
- คำกล่าวเปิดการประชุมโดยนางสาว Gabriela Cuevas Barron ประธานสหภาพรัฐสภา
- การอภิปรายโดยสมาชิกรัฐสภาและผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่
 - นาย Lorenzo Fioramonti
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอิตาลี และศาสตราจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง
จากมหาวิทยาลัยพรีทอเรีย (University of Pretoria)
 - ดร. Kate Roll
จากสถาบันนวัตกรรมและวัตุดิบประสมค์สาธารณะ มหาวิทยาลัยคอลเลจ ลอนดอน (UCL)
 - นาย Wafa Bani Mustafa
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรฮังการีและรองประธานคณะกรรมการ-
สามัญของสหภาพรัฐสภาว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน
 - นางสาว Nyaradzayi Gumbonzvanda
ประธานคณะกรรมการบริหารองค์กรแอ็คชั่นเอด อินเตอร์เนชั่นแนล โรซาเรีย เมมโมเรียล ทรัสต์
(Action Aid International and Chief Executive, Rosaria Memorial Trust)
สาธารณรัฐซิมบับเว
 - นาย Mukhita Kituyi
เลขาธิการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา
(United Nations Conference on Trade and Development - UNCTAD)
หรืออังค์ถัด
- ประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่ได้จากการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา

คำกล่าวเปิดการประชุมโดยประธานสหภาพรัฐสภา

นางสาว Gabriela Cuevas Barron ประธานสหภาพรัฐสภา ได้กล่าวเปิดการประชุมว่า จากผลกระทบของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้การดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ จึงขอเน้นย้ำถึงความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับสมาชิกรัฐสภาในการช่วยทำให้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนยังสามารถดำเนินต่อไปได้ท่ามกลางวิกฤตความรุนแรงของ COVID-19 และพร้อมกับผลักดันให้วาระการขจัดความยากจนบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมก่อนสิ้นปี ๒๐๓๐ อย่างไรก็ตาม เพื่อดำเนินการให้บรรลุผลดังกล่าว สมาชิกรัฐสภาจำเป็นต้องกลับมาทบทวนวิธีการในการพัฒนาทั้งหมดตามบทเรียนสำคัญจากการระบอบที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและการตอบสนองของรัฐบาลต่อการระบอบดังกล่าว รัฐบาลอาจจะต้องบริหารเศรษฐกิจในเชิงรุกมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อจะต้องให้การสนับสนุนการบริการสาธารณะที่สำคัญ เช่น การสาธารณสุขและการศึกษา นโยบายเศรษฐกิจจะต้องมีประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น และมุ่งเน้นไปที่ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้นเช่นกัน

ประธานสหภาพรัฐสภาได้ชี้ให้เห็นว่า การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นยังขาดในเรื่องบทบาทที่สำคัญของรัฐสภาในการตรวจสอบ ผลจากการสำรวจของสหภาพรัฐสภา ปี ๒๕๖๓ การมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการรายงานความก้าวหน้าโดยสมัครใจ (Voluntary National Reviews - VNR) การประชุมเวทีหรือทางการเมืองระดับสูงของสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ปี ๒๕๖๓ (High-Level Political Forum on sustainable development - HLPF) ได้แสดงว่ามีเพียงไม่ถึงครึ่งหนึ่งของรัฐบาล ๔๔ ประเทศที่นำเสนอรายงาน VNR ได้ทำการแจ้งให้รัฐสภาได้รับทราบถึงกระบวนการรายงานดังกล่าว และมีเพียงจำนวนครึ่งหนึ่งของรัฐสภาที่สามารถมีส่วนร่วมให้ข้อมูลในกระบวนการจัดทำรายงาน VNR เท่านั้นโดยคุณภาพของข้อมูลก็อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำด้วย

ในขณะเดียวกัน เป็นสิ่งสำคัญสำหรับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ เองในการที่จะจัดการบ้านของตัวเองให้เป็นระเบียบเรียบร้อยซึ่งเริ่มโดยการทำให้นั่นใจว่ารัฐสภาเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งหมดอย่างแท้จริง รวมถึงสตรี เยาวชน และคนยากไร้ด้วย นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือการปฏิรูประบบการเมืองอย่างลึกซึ้ง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอาจเป็นสนามปะลองความคิดหรืออุดมการณ์ที่ต้องมีผู้แพ้ผู้ชนะได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องสร้างฉันทามติอันจะเกิดบรรยากาศทางการเมืองที่ลดการแบ่งขั้วทางการเมืองลง

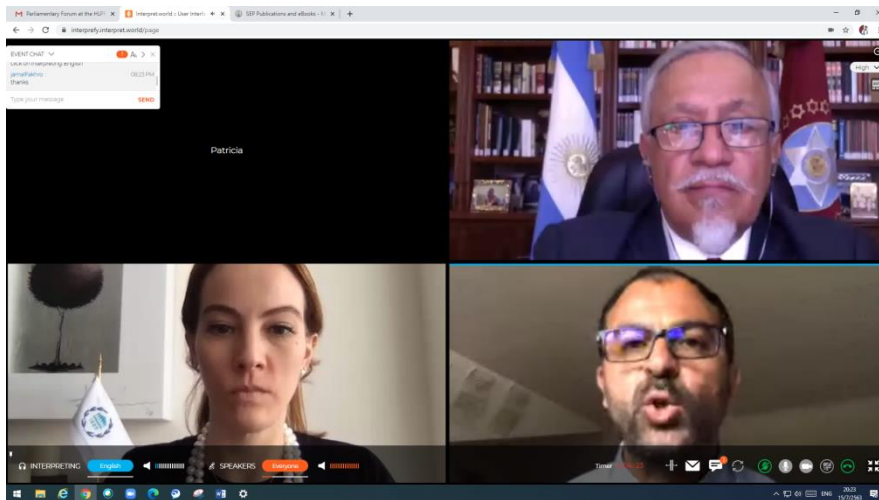

นางสาว Gabriela Cuevas Barron ประธานสหภาพรัฐสภา (ล่างซ้าย) กล่าวเปิดการประชุม และ นาย Juan Carlos Romero สมาชิกวุฒิสภาอาร์เจนตินาและประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสหภาพรัฐสภา ว่าด้วยกิจการสหประชาชาติ ผู้ดำเนินการประชุม (ขวาบน)

การอภิปรายโดยสมาชิกรัฐสภาและผู้เชี่ยวชาญ

นาย Lorenzo Fioramonti สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอิตาลี และศาสตราจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองจากมหาวิทยาลัยพริทอเรีย (University of Pretoria) ได้ให้ความเห็นว่าการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) เป็นการกระตุ้นเตือนให้สมาชิกรัฐสภาทั่วโลกจำเป็นต้องจริงจังในเรื่องดังกล่าว หลายปีที่ผ่านมาภาครัฐบาลได้ลงทุนในสินทรัพย์สาธารณะเพื่อความกินดีอยู่ดีของมวลมนุษยชาติ รวมถึงตอบสนองต่อวิกฤตด้านสาธารณสุขและเศรษฐกิจในช่วงการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ได้ดีกว่ารัฐบาลที่มุ่งเน้นการบรรลุมูลค่าทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ นาย Lorenzo Fioramonti ได้ให้ความเห็นในเชิงโต้แย้งว่า สืบเนื่องจากนโยบายที่มุ่งเน้นความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะมีความเหมาะสมในบริบทของการบูรณะประเทศในยุคหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ แต่ในปัจจุบันนโยบายดังกล่าวกลับไร้ประโยชน์เมื่อต้องเผชิญความท้าทายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีความซับซ้อนหลากหลายของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่พัฒนาแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างความเจริญเติบโตและความกินดีอยู่ดีของมนุษย์สัมพันธ์กันน้อยมาก การระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ แสดงให้เห็นว่าท้ายที่สุดอาจไม่มีระบบตลาดหากปราศจากซึ่งสุขภาพของปัจเจกชนและสังคม เศรษฐกิจของเรานั้นถูกจัดตั้งมาเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินของกลุ่มคนเพียงกลุ่มน้อย หากเปรียบเทียบกับประโยชน์ของคนหมู่มาก คุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสำหรับทุกคนในโลกที่มีสุขภาพที่ดีนั้น จึงขึ้นอยู่กับกรอบแบบการเติบโตและการแก้ไขปัจจัยขับเคลื่อนความไม่เท่าเทียมทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย

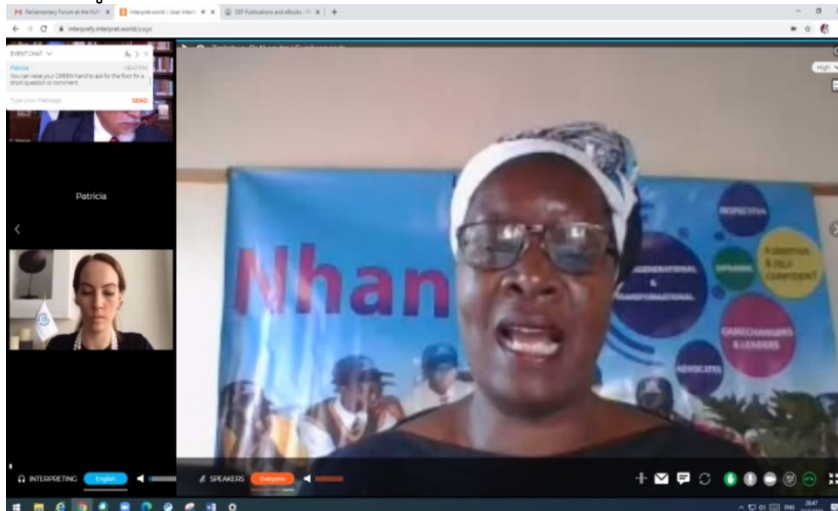
นาย Lorenzo Fioramonti สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสาธารณรัฐอิตาลี และศาสตราจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองจากมหาวิทยาลัยพริทอเรีย (ล่างขวา) กล่าวอภิปราย

ดร. Kate Roll จากสถาบันนวัตกรรมและวิฤตประสงค์สาธารณะ มหาวิทยาลัยคอลเลจลอนดอน (UCL) ได้ตอบคำถามในโครงการที่เกี่ยวกับทุนนิยมธุรกิจการเงินของเศรษฐกิจโลกและนโยบายเพื่อการพัฒนาในอนาคตข้างหน้า โดยเน้นย้ำว่าวิกฤตที่เกิดขึ้นในปัจจุบันทำให้เห็นความจำเป็นในการวางบทบาทของรัฐเสียใหม่ในมุมมองด้านนวัตกรรม วิธีการต่าง ๆ และมีลักษณะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น รวมถึงการใช้วิธีการที่มีกฎเกณฑ์เชิงรุกและยุทธศาสตร์ทางอุตสาหกรรมมากขึ้น นโยบายสาธารณะจำเป็นต้องผลักดันผู้เล่นทางเศรษฐกิจให้มองในระยะยาว และหลีกเลี่ยงการหวังผลเพียงเฉพาะผลระยะสั้นของผลกำไรสำหรับผู้ถือหุ้นด้วยวิธีการในเชิงชอร์ตรีด เช่น กดค่าจ้างในอัตราต่ำ งานที่เสี่ยง ซึ่งมีได้เป็นการเพิ่มคุณค่าที่แท้จริงให้กับเศรษฐกิจและสังคมแต่อย่างใด

ดร. Kate Roll ยังได้เสนอแนะด้วยว่าการลงทุนในการขยายโอกาสความช่วยเหลือร่วมกัน การมีพื้นที่สีเขียว และการดูแลสุขภาพ รวมทั้งสาธารณสุขโรคล้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของ Green New Deal ในการจัดการกับภัยคุกคามและต้นทุนเชิงเศรษฐกิจของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศนั้น จำเป็นจะต้องลดการใช้พลังงานที่ทำให้เกิดคาร์บอนได้ออกไซด์ให้ได้ในปริมาณมาก สิ่งนี้จะต้องใช้การลงทุนในจำนวนมหาศาล รวมถึงการจัดการความเสี่ยงด้านการเงินที่เกี่ยวข้อง ในทางกลับกัน ก็จำเป็นต้องมีการจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าเพิ่มมากขึ้น มีเครื่องมือด้านการเงินที่ช่วยพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนใหม่ ๆ (เช่น การให้กู้ของธนาคารกลางเพื่อนำไปพัฒนาสิ่งแวดล้อม) และกฎข้อบังคับที่จำกัดการซื้อหุ้นคืนและวิธีปฏิบัติทางธุรกิจที่ไม่ก่อให้เกิดผลผลิต

นางสาว Wafa Beni Mustafa สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรราชอาณาจักรฮัซไมต์จอร์แดน กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาในเรื่องการเพิ่มทรัพยากรสำหรับหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การให้ความคุ้มครองทางสังคม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้มากขึ้นนั้น ตนขอยกให้เห็นภาพสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของโลกด้วยสถิติที่ ๒-๓ เรื่อง จำนวนกว่าครึ่งของประชากรโลกยังไม่สามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้อย่างเต็มที่ มีจำนวนเพียงร้อยละ ๒๙ ที่อยู่ภายใต้โครงการประกันสังคมของประเทศซึ่งมีสิทธิประโยชน์อื่น ๆ เต็มรูปแบบ รวมทั้งความคุ้มครองทางสังคมสำหรับเด็ก (ร้อยละ ๒๕ ของประชากรโลก) มีจำนวนเพียงร้อยละ ๑.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product – GDP) ของโลก สำหรับตนแล้ว คำกล่าวที่เราได้ยินกันบ่อย ๆ จากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนว่าจะ “ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง” นั้นยังมีได้นำไปสู่การปฏิบัติจริง ในการต้องประสบกับปัญหาทรัพยากรที่มีจำกัด รัฐบาลต้องใช้จ่ายอย่างชาญฉลาดในการลงทุนในสิ่งที่เป็สินทรัพย์ เช่น สุขภาพ การศึกษา และสิ่งแวดล้อม อีกทั้งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือในแง่การโอนเงินไปให้กับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การตรวจสอบงบประมาณโดยวิธีการตรวจสอบทางรัฐสภาควรได้รับการเสริมสร้างให้มีความแข็งแกร่งเพื่อว่าการใช้เงินจะได้ใช้อย่างเกิดประสิทธิผลมากขึ้นในขณะที่ความต้องการก็มีมากขึ้นด้วย ซึ่งในส่วนี้สมาชิกรัฐสภาควรจะเป็นเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตเลือกตั้งเข้ามามีส่วนร่วมให้ใกล้ชิดขึ้นด้วย โดยการดำเนินกิจกรรมมากขึ้นในชุมชนของตน และรับฟังประชาชนที่เลือกตนมาเป็นผู้แทนอย่างจริงจังมากขึ้น

นางสาว Nyaradzayi Gumbonzvanda ประธานกรรมการบริหารองค์กร Action Aid International และประธานบริหาร Rosaria Memorial Trust สาธารณรัฐซิมบับเว ได้กล่าวถึงคำถามเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายทรัพยากรในมุมมองของภาคประชาสังคม ซึ่งสะท้อนถึงการระบอบาติใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลต่อสุขภาพและวิกฤติเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อประเทศกำลังพัฒนา โดยนางสาว Nyaradzayi ได้ตั้งข้อสังเกตถึงความเร่งด่วนในการจัดทำข้อตกลงทางสังคมแบบใหม่ระหว่างรัฐบาลและประชาชน รวมถึงกระตุ้นเตือนให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้นำแนวทางในเรื่องดังกล่าว

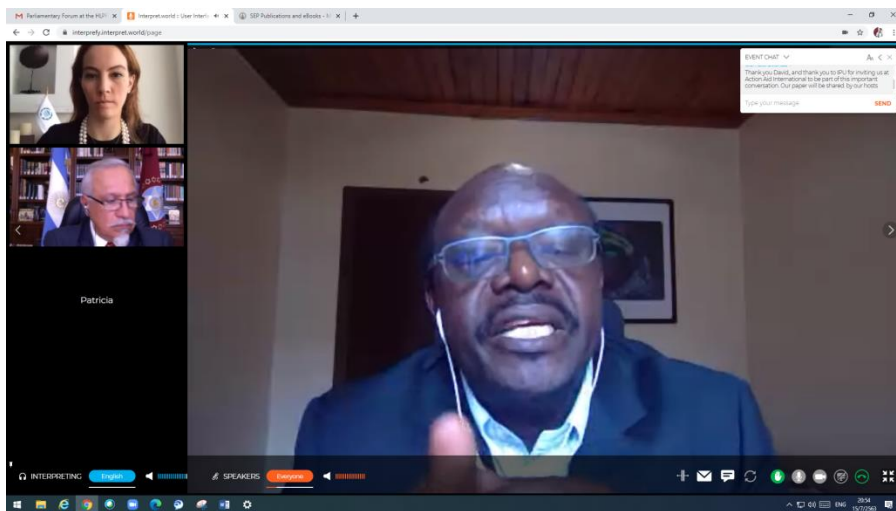

นางสาว Nyaradzayi Gumbonzvanda ประธานกรรมการบริหารองค์กร Action Aid International
(ขวาในกรอบใหญ่)

ส่วนหนึ่งของเรื่องดังกล่าวรัฐบาลมีความจำเป็นต้องละทิ้งนโยบายประหยัดในหลายทศวรรษที่ผ่านมา และลงทุนมากขึ้นในการบริการและโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ ซึ่งจะปรับปรุงความกินดีอยู่ดีของประชาชนและส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา จำเป็นต้องได้รับการยกเลิกภาระหนี้ที่แท้จริงมากกว่าเพียงแค่การหยุดพักชำระหนี้ ทุกภาคส่วนมีความจำเป็นต้องใช้การเก็บอัตราภาษีแบบก้าวหน้า เพื่อลดความได้เปรียบเสียเปรียบทางเศรษฐกิจและให้ประชาชนเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ทั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจมีผลกระทบต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน โดยที่ยังไม่ต้องกล่าวถึงมูลค่าต่อสังคมและต่อชีวิตมนุษย์ โดยนางสาว Nyaradzayi ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการสนับสนุนทางการเงินเพื่อการดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศและการยุติการอุดหนุนภาคอุตสาหกรรมพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล ตลอดจนเรียกร้องให้สมาชิกรัฐสภานำร่องเวทีหารือสาธารณะอย่างครอบคลุม รวมถึงกลุ่มสตรี เยาวชน ชนพื้นเมือง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นาย Mukhita Kituyi เลขาธิการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development - UNCTAD) ซึ่งเป็นผู้นำเสนอการอภิปรายนำคนสุดท้ายกล่าวถึงผลกระทบของการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่มีต่อการค้า การลงทุน และกระแสโลกาภิวัตน์ โดยได้ตั้งข้อสังเกตถึงมาตรการปิดเมือง (Lockdown) และการจำกัดการเดินทาง ซึ่งก่อให้เกิดการเสื่อมถอยอย่างมีนัยสำคัญต่อการหมุนเวียนทางการค้าและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) รวมถึงการหดตัวทางเศรษฐกิจที่สำคัญในแง่ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ระดับโลก บางส่วนของปรากฏการณ์ดังกล่าวถูกซ้ำเติมด้วย โดยการฟื้นคืนของลัทธิชาตินิยมในหลายประเทศ ซึ่งมีใช้สัญญาณที่ดีต่อเศรษฐกิจโลก

นาย Mukhisa Kituyi เลขาธิการการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD)
(ในกรอบใหญ่)

ในทางกลับกัน สถานการณ์ปัจจุบันอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของห่วงโซ่มูลค่าโลก ผ่านกระแสการโยกย้ายอุตสาหกรรมกลับถิ่นฐาน การย้ายฐานการผลิต และการรวมกลุ่มภูมิภาคของภาคอุตสาหกรรม กระแสความสนใจหลักการพึ่งพาตนเองของชาติเริ่มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับหลักการพึ่งพาซึ่งกันและกันทางเศรษฐกิจ ประเทศที่มียังมีได้มีการปรับเศรษฐกิจของตนให้มีความหลากหลาย ยังคงพึ่งพาบางภาคส่วนเป็นหลักอยู่ อาทิ การท่องเที่ยว หรือสินค้าบางประเภท ซึ่งมีความเสี่ยงอย่างมากที่จะได้รับผลกระทบรุนแรงจากวิกฤติทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเศรษฐกิจโลกจึงจำเป็นต้องมีการจัดการอย่างรอบคอบผ่านความร่วมมือแบบพหุภาคี

ประเด็นสำคัญต่าง ๆ ที่ได้จากการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภา

ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นช่วงการอภิปรายของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้ดำเนินรายการได้เปิดเวทีให้สมาชิก รัฐสภาที่เข้าร่วมการประชุมออนไลน์ได้ร่วมกล่าวอภิปราย รวมทั้งร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางการส่งข้อความทางระบบด้วย

ในการนี้ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้แทนรัฐสภาไทย ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม มีสาระสำคัญโดยสรุปว่า “ผลของการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ได้ย้ำเตือนให้เราเห็นว่าโลกเรานั้น มีขนาดเล็กมากและอาจจะมีโรคอุบัติใหม่ขึ้นได้อีกในอนาคต ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องทำงานร่วมกันให้ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น รัฐสภาไทยจึงขอเสนอประเด็นสำคัญรวม ๓ ประเด็น คือ

๑) รัฐสภาไทยเห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้นำเสนอทุกท่านได้นำเสนอในการประชุมนี้ ที่เราควรมุ่งเน้นการพัฒนา โดยยึดการพัฒนามนุษย์ ปรับปรุงสิ่งแวดล้อม และพัฒนาด้านสาธารณสุขให้ดียิ่งขึ้นตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒) ทุกประเทศรวมถึงรัฐสภาจะต้องทำงานร่วมกันทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อให้อบรมเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และ

๓) สหภาพรัฐสภาและรัฐสภาทุกประเทศควรได้สร้างพันธกิจในการสนับสนุนการดำเนินการ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแข็งขัน โดยผ่านการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา เช่น การออกกฎหมายเพื่อผลักดันการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดสรรงบประมาณ และการติดตามและตรวจสอบการดำเนินการของฝ่ายบริหารตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น รายงานประจำปี ที่รัฐบาลจัดทำ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐสภาไทยมีความยินดีที่จะแบ่งปันตัวอย่างการดำเนินการที่ดีของเราให้กับ รัฐสภาประเทศสมาชิกได้รับทราบ เรามีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และยังได้น้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาใช้เป็นหลัก ในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากหลักการของปรัชญานี้ ประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีเงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรมอันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ไกรสิทธิ์ ตันติศิรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา (กลางในกรอบใหญ่)
ขณะกล่าวถ่ายทอดลงในนามคณะผู้แทนรัฐสภาไทย

จากการอภิปรายของผู้แทนจากประเทศสมาชิก สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้พอสังเขป ดังนี้

- ปัญหาเกี่ยวกับต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจของ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงกระแสแนวคิดทางเศรษฐกิจของโลกในปัจจุบันเป็นปัญหาที่ดำรงอยู่จริง ต้นแบบการพัฒนาดังกล่าวต้องเผชิญอุปสรรคจากเขตแดนต่าง ๆ ในโลกที่ไม่สามารถขยายเพื่อตามให้ทันกับระดับการผลิตและระดับการบริโภคที่มีกำลังเพิ่มขึ้นได้ (ส่วนมากพบในเขตเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว) สมาชิกวุฒิสภาจึงจำเป็นต้องก้าวข้ามให้พ้นการถกเถียงในเชิงทฤษฎีเพื่อหาวิธีในทางปฏิบัติเพื่อยกระดับเศรษฐกิจไปสู่ต้นแบบการพัฒนาที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ ก็เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการพัฒนาจึงควรอิงหลักการ “ความพอเพียง” (เช่น นำสิ่งที่เรามีมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดโดยไม่ต้องไปหาเพิ่ม) ซึ่งตรงข้ามกับหลักการของประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ (การผลิตโดยมีต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด) นอกจากนี้ ควรได้มีการนำมาตรการการดำเนินการต่าง ๆ ให้มีลักษณะเป็นสถาบันมากขึ้นเพื่อส่งเสริมหรือแทนที่ GDP
- เมื่อยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งโลกาภิวัตน์ จึงจำเป็นต้องมีวิธีคิดในแบบใหม่ ๆ ที่เชื่อมโยงกับชุมชนที่ประชาชนอาศัยอยู่และสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่นนั้น และที่ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาคงต้องเหมาะสมและตรงกับความต่อนั้นในลำดับแรก การทบทวนโลกาภิวัตน์จะต้องใช้รูปแบบความร่วมมือแบบใหม่และความร่วมแรงร่วมใจในทุกกระดับ
- วิกฤตเศรษฐกิจโลกที่เกี่ยวข้องกับ COVID-19 นั้นดูเหมือนจะยังไม่สามารถคลี่คลายลงได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งจำเป็นต้องมีการลงทุนจำนวนมากเพื่อช่วยประชาชนและช่วยเหลือธุรกิจหรือกิจการต่าง ๆ สมาชิกวุฒิสภาจึงควรใช้โอกาสนี้ในการกำหนด “Green New Deal” อย่างน้อยให้อยู่ในระดับเดียวกับแผนการมาร์แชลในการฟื้นฟูเศรษฐกิจโลกในช่วงหลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ นโยบายรัดเข็มขัดที่ตึงงบประมาณด้านสุขภาพ การศึกษา สาธารณูปโภค และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะต้องไม่มีอีกต่อไปเพราะการตึงงบประมาณในด้านดังกล่าวถือเป็นการทำร้ายตัวเองในแง่การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนามนุษย์ นวัตกรรมของกลไกการคลังและการปฏิรูปการจัดเก็บภาษีก้าวหน้า รวมทั้งการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากขึ้นจะเป็นการสนับสนุนการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวได้อย่างดี

- ความขัดแย้งที่มาพร้อมกับความไร้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังคงเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน การขาดโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรที่เข้าถึงได้จริง สำหรับบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ประเทศที่ประสบปัญหาความขัดแย้งเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการระบาดใหญ่ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ประชาคมระหว่างประเทศจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขสถานการณ์ความขัดแย้งให้มากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ภายใต้พรมแดนของประเทศ ซึ่งโดยมุ่งหมายเพื่อฟื้นฟูปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- การตอบสนองของภาครัฐสภาต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องมีกลไกการประสานงานกันอย่างเป็นกิจจะลักษณะเพื่อสร้างความมั่นใจว่าเป้าหมายที่สัมพันธ์กันนั้นจะก้าวหน้าไปพร้อมกัน ภาครัฐสภาที่ยังไม่ได้ทบทวนโครงสร้างและกระบวนการภายในของตน (อาทิ โครงสร้างของคณะกรรมการ หรือกระบวนการงบประมาณ เป็นต้น) จากมุมมองของการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรได้รับการสนับสนุนให้ดำเนินการดังกล่าวเป็นเรื่องเร่งด่วน การปฏิรูปสถาบันต้องมีเป้าหมายในขั้นต้นเพื่อปรับปรุงการกำกับตรวจสอบแผนการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติให้แน่ใจว่ามีความมุ่งมั่นเพียงพอ และสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงในแต่ละประเทศ ความสำคัญเร่งด่วนอีกประการหนึ่งสำหรับสมาชิกรัฐสภา คือ ต้องมีการระดมทรัพยากรงบประมาณเพื่อการพัฒนา ซึ่งจำเป็นต่อการจัดสรรไปยังภาคส่วนที่สำคัญที่เป็นเป้าหมายหลักโดยเฉพาะและกลุ่มคนที่เปราะบาง

จัดทำโดย

นางสาวนิรันดร์ สังข์โต

นักวิทยาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญ

นางสาวสมสกุล ลิขนะจุล

นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ

กลุ่มงานสหภาพรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร